

Stig Ove Skjelstad
Nervang 14
7670 Inderøy

7.3.2020

**Kontrollutvalget Inderøy kommune
7670 inderøy**

Inderøy kommune opplevdes som en god og solid kommune å arbeide i for min kone og meg de første 10 årene etter at vi ble ansatt i 1999. Vi arbeidet begge innenfor oppvekstområdet.

Styringsmodellen "new public management," om ikke i helt rendyrket form, ble etter hvert innført i Inderøy kommune. I tillegg kom det noen nye "koster" inn i kommuneadministrasjonen.

Disse to faktorene har skapt og skaper en del støy i organisasjonen. Støyen på oppvekstsektoren grunner i, slik jeg ser det, at deler av ledelsen ikke har særlig nærhet til og respekt for lov, forskrifter og avtaleverk og helst vil overprøve dette, for å få lede etter eget forgodtbefinnende.

Den som tillater seg å stille spørsmål og mene noe på bakgrunn av sentralt avtale- og lovverk med forskrifter, mene noe som ikke passer egen enhetsleder og deler av rådmannsnivået, kan risikere å komme ille ut å kjøre.

Min kone, Jorunn Hansen Skjelstad, opplevde dette da hun overfor sin enhetsleder Geir Solberg ved Røra skole ville ha utbetalt overtidstillegg for overtidarbeid. Solberg ville i utgangspunktet ikke honorere overtidarbeid.

Kommunalsjef Finn Madsen måtte på banen og beordret Solberg om å betale min kone overtidstillegg, noe Solberg bare gjorde delvis. Dette opplevdes som et nederlag for Solberg, og han satte i gang en heksejakt på min kone. Det begynte med grove beskyldninger om at hun var firkantet når hun ville ha disse rettmessig opparbeidede pengene. Videre tok han fra henne alle oppgaver hun hadde, som gav henne ekstra lønn. Det groveste i så henseende var da han tok fra henne oppgaven som praksislærer for lærerutdanningen ved HiNT.

Da Finn Madsen gikk over i pensjonistenes rekke høsten 2012, ble Randi Tessem ansatt som assisterende rådmann med ansvar bl.a. for oppvekstområdet.

Min kone fikk en samtale med Tessem om overtidsgodtgjørelsen i november 2013. Tessem fulgte ikke Madsen, men skriver i brev til min kone av 2.1.2014 at hun som assisterende rådmann, måtte feste lit til Solberg. Hun avsluttet saken fra kommunens side og nektet å betale min kone hennes tilgodehavende.

Solvår Heirsaunet fulgte etter Geir Solberg som rektor ved Røra skole fra 1.8.2014. Heirsaunet hadde heller ikke adekvate kunnskaper om avtaleverket, så da hun leverte ut sine første arbeidsplaner til lærerne, avslørte vi straks at kunnskapene om avtaleverkets SFS 2213

ikke var tilfredsstillende. For det første var det følgefeil etter Solbergs tid i dem, for det andre fungerte ikke matematikken. Dette påpekte min kone, men fikk ikke positiv respons.

Feilene i arbeidsplanene gjentok seg skoleårene 2015/2016 og 2016/2017. Hvert eneste år stod rektor Heirsaunet på sitt om at planene var riktige. Det ble en tvist som munnet ut i et møte på rådhuset 20.12.2016 der assisterende rådmann Tessem, rektor Heirsaunet, fylkestillsvalgt Utdanningsforbundet, Trond Iversen, og min kone deltok. Som en følge av et av punktene i tvisten, gav Tessem uttrykk for at hun ville vurdere å gi min kone en advarsel. Dette vil hun eventuelt utføre etter å ha fått en skriftlig redegjørelse fra min kone om punktet, noe hun fikk dagen etter møtet.

Etter møtet sa Iversen til min kone at han hadde en intuitiv følelse av at Tessem/Heirsaunet har en agenda. "Pass deg for hva du sier og gjør på jobb det neste halvåret." Mistanken om en agenda, som Iversen gav uttrykk for, hadde min kone gjort seg tanker om gjennom utspill fra rektor Heirsaunet allerede i 2016, og hadde i november 2016 søkt bistand hos bedriftshelsetjenesten, for å ordne opp i dette. Min kone hadde ikke i sin vildeste fantasi tenkt på at det var en utstøting av arbeidslivet som var på gang.

Det kom aldri noen respons på min kones redegjørelse til Tessem av 21.12.2016 etter møtet på rådhuset 20.12.2016. Etter noen måneder med en trussel om advarsel hengende over seg, fikk min kone Iversen til å etterlyse responsen. Assisterende rådmann svarte Iversen at hun ville se hele det inneværende halvåret (våren 2017) under ett før hun tok en beslutning om advarsel eller ei. Personalbehandling til stryk, spør du meg.

Min kone ble oppsagt som lærer i Inderøy kommune 15. august 2017 etter 18 år i 100 % stilling ved Røra skole. Hun måtte selv møte opp på rådhuset for å hente oppsigelsen.

I løpet av disse 18 årene som hun har vært ansatt, har Inderøy kommune hatt stor tillit til henne. I tillegg til å være lærer og kontaktlærer i alle disse årene, har hun vært kontaktlærer for elevråd, hun har vært medlem av skolens utviklings-/plangruppe, teamleder, verneombud for Røra skole og barnehage, stedfortreder for rektor, stedfortredende inspektør og rektorvikar. I de første 11 årene hun arbeidet ved Røra skole, var hun øvingslærer/praksislærer ved lærerutdanningen ved HiNT, en stilling rektor Solberg tok fra henne. For å kvalifisere seg for en god jobb med lærerstudentene, tok hun 3 moduler i veiledningspedagogikk ved HiNT, og var nok den læreren i Inderøy kommune med høyest kompetanse i veiledningspedagogikk.

Som jeg har beskrevet, har det vært to uenigheter mellom min kone og ledelsen i løpet av årene ved Røra skole. Det var uenigheter knyttet til rettigheter i eget arbeidsforhold, saklige krav om overtidsbetaling og arbeidstidsordninger i tråd med gjeldende avtaleverk.

Inderøy kommunes representanter i oppsigelsesprosessen var assisterende rådmann Randi Tessem, da personalrådgiver nå personalsjef Jon Olav Heggli og advokat Anders Kjøren. I tillegg spilte rektor ved Røra skole, Solvår Heirsaunet, en fremtredende rolle. Pensjonert rektor ved Røra skole, Geir Solberg, spilte en rolle i kullisene.

Utdanningsforbundet saksøkte, senhøsten 2017, på vegne av min kone etter mislykkede forhandlinger, Inderøy kommune for usaklig oppsigelse. Tingrettsforhandlingene foregikk i Inntrøndelag tingrett 4. og 5. juni 2018.

Inderøy kommune ble frifunnet. Utdanningsforbundet sentralt nektet å anke dommen med begrunnelse at prosessrisikoen var for stor. Utdanningsforbundet mente at det ikke var noe å si på rettsanvendelsen.

Vi anket dommen selv for Frostating lagmannsrett, uten prosessfullmektig på plass, med begrunnelse at rettsanvendelsen ikke holdt mål og at det var deler av Inderøy kommunes bevismateriale som ikke kunne godtas, som for eksempel at rektor Heirsaunet under sin bevisførsel i tingretten sa at hun hadde arvet sak fra tidligere rektor Solberg om overtidstimer, en tvist som, som nevnt over, ble avsluttet i brev fra Inderøy kommune ved Tessem av 2. januar 2014. Heirsaunet tiltrådte som rektor ved Røra skole 1. august 2014, åtte måneder etter at tvisten var avsluttet.

Ankeskrivet ble satt opp i Inntrøndelag tingrett etter veiledning med hjemmel i tvistelovens § 12-1 annet ledd. Veileder var tingrettsdommer Espen Haug. Anke ble levert Frostating lagmannsrett rettidig, 14.9.2018.

Inderøy kommunes prosessfullmektig, advokat Anders Kjøren, protesterte på anken og ville ha den avvist. Han skriver i sitt anketilsvar av 4.10.2018: "Denne side anfører i utgangspunktet at anken skal nektes fremmet, jf. tvisteloven § 29-13 annet ledd. Det anføres at det er klart at anken ikke kan føre frem."

Frostating lagmannsrett var ikke enig med Inderøy kommune og tok anken inn og satte opp fire dager til hovedforhandling, 13.-16. mai 2019, dobbelt så mange forhandlingsdager som i tingretten.

Vi engasjerte advokatfirmaet Arntzen de Besche ved advokat Steffen Rogstad som vår prosessfullmektig.

Få dager før hovedforhandling i lagmannsretten melder advokat Kjøren at han er blitt sykmeldt, nylig operert i akilles, og forhandlingene blir utsatt til 5.- 8.november 2019.

Få dager før forhandlingene i november skal starte, melder en av meddommerne at hun muligens er inhabil, fordi datteren hennes er styrer i en barnehage i Inderøy. Inderøy kommunes prosessfullmektig meldte raskt at han ikke hadde innvendinger mot å benytte denne meddommeren, hvis datter er styrer ved Røra barnehage. Vi mente det ble feil.

Man fikk ingen ny adekvat meddommer på plass på så kort varsel, så behandlingen av saken ble ytterligere utsatt. Denne gangen til mars-april-mai 2020, noe usikkert.

Imidlertid: Dommere i lagmannsretten mente det ville bli en altfor stor påkjenning for min kone å gå enda et halvt år å vente på at denne saken skulle bli avgjort, så de foreslo rettsmekling, noe begge parter var villige til å være med på.

Nå når Inderøy kommune har trukket tilbake oppsigelsen, og dommen fra Inntrøndelag tingrett av 26.6.2018 er opphevet og ute av verden, er det tid for ettertanke og konsekvensanalyser.

Vi synes det er vanskelig å forsone oss med at ikke oppsigelsesprosessen som endte med tilbaketrekking av oppsigelsen, ikke skal få noen konsekvenser for Randi Tessem, Jon Olav Heggli og eller Solvår Heirsaunet som alle arbeider i ledelsen i IA-kommunen Inderøy.

Disse tre, godt hjulpet av Geir Solberg, har utstøtt min kone fra arbeidslivet på en uetisk måte. De har påført min kone store traumer og helseproblemer ved sine beskyldninger samt handlinger.

Tessem, Heirsaunet og Heggli har brukt store kommunale penger og tidsressurser på å føre denne prosessen.

De har

- brukt langt over en million, kanskje to millioner, av skattebetalernes penger, kommunens konto, på saken
- belastet det offentlige med store utgifter gjennom rettsmeklinger i to rettsinstanser og en hovedforhandling i tingretten
- belastet Utdanningsforbundet for store beløp
- brukt enorme tidsressurser på saken, egen arbeidstid- advokaters - vår arbeidstid - vitners arbeidstid – 1 dommer i rettsmekling tingrett – en dommer og to meddommere i hovedforhandling tingrett – en dommer i tingrett ved bistand skriving av anke – to dommere i rettsmekling lagrett – forberedelse og etterarbeid av administrasjon tingrett – forberedelse av administrasjon til hovedforhandling lagmannsrett osv. osv.
- påført oss personlige utgifter til advokat, medisinsk hjelp til langt over 400 000,- kr på saken frem til avgjørelse, en sak som egentlig var en ikke-sak ettersom oppsigelsen ble trukket. Taksameteret i dette går fortsatt.....
- påført min kone tapt lønnsinntekt siden april 2018 og dermed tap av pensjonsopptjening og feriepengene. Hun går på AAP nå.

- påført min kone ytterligere inntektstap fra oppsigelsen ble trukket tilbake da hun var 65 år til hun blir 67 og alderspensjonist. Vanskelig å få ny jobb i denne alderen.

Alle disse punktene og deres kostnad, både økonomisk og helsemessig, har disse tre stått ansvarlige for.

At disse personene skal få være med å lede Inderøy kommune videre som om ingenting har hendt, er for oss uforståelig. Det burde vel ikke være mye forlangt at denne saken skulle måtte få noen konsekvenser?

Vi har lurt på under denne nesten tre år lange prosessen hvor rådmann Ardon har befunnet seg. Det eneste vi har merket til han, er hans underskrift på oppsigelsesdokumentet som min kone personlig måtte hente på rådhuset.

En rådmann har, ifølge KS, ansvar for at administrasjonen drives i bl.a. "samsvar med lover og forskrifter og at administrasjonens virksomhet er gjenstand for betryggende kontroll." KS mener at "det må være et mål for kommunene å utvikle en praksis som hindrer feiltrinn og sikrer korrekt handlemåte i situasjoner der de etiske grensene kan være uklare, eller der det mangler bevissthet om at en handling kan føre til mistillit." Her har det sviktet i denne saken.

Rådmann Ardon kan neppe ha fått med seg hva som har foregått i saken med min kone. Har han lest prosesskrivene? Har han hatt møter med Tessem, Heggli, Heirsaunet og Kjøren underveis i prosessen? Har han stillt dem spørsmål om og kvalitetssikret påstandene med bilag i kommunens prosesskriv og prosesskrivene fra våre advokater? Har rådmann Ardon stillt dem spørsmål om og gitt dem ordre om å fremskaffe de dokumenter prosesskrivene fra våre advokater har provosert fremlagt? Sannsynligvis ikke. I så fall regner vi med at han ville, som den overordnet ansvarlige administrative lederen i kommunen, ha satt på bremsene tidlig i prosessen.

De fremsatte provokasjoner som ikke ble besvart i forbindelse med lagmannsrettsbehandlingen var (sitat sluttinnlegg til Frostating lagmannsrett av 29.4.2019 fra Arntzen de Besche) :

- I prosesskrivets punkt 2.4.2 ble det provosert opplyst og dokumentert hvem som har kommet med uttalelsene i medarbeiderkartleggingen av 2017, hvordan undersøkelsen ble gjennomført og hvilken spørsmålsstilling som foranlediget de fremlagte kommentarer som av Kommunen anføres å gjelde Skjelstad.
- I prosesskrivets punkt 35 ble det provosert fremlagt en oversikt over tiltak som er gjort på Røra skole for å hindre frafall av eldre arbeidstakere. Herunder ble også IA-avtalen som er gjeldende for Røra skole samt eventuelle interne rutiner mv. vedrørende saksbehandling i personalsaker som den foreliggende provosert fremlagt.

Den fremsatte provokasjon som ikke ble besvart i forbindelse med tingrettbehandlingen, var et skriv/brev om oppsigelsessaken Tessem/Kjøren hevdet under rettsmeklingen i Inntrøndelag tingrett 14.3.2018 var gått ut til ansatte ved Røra skole ved skolestart

2017/2018. Min kones fravær ved skolestart var begrunnet i brevet/skrivet i en alvorlig personalsak. I stedet for å legge frem brevet, skriver Kjøren i sitt sluttinnlegg til Inntrøndelag tingrett av 22.5.2018 : "Det medfører ikke riktighet at det har gått ut noe skriv/brev til de ansatte." Altså, Tessem/Kjøren snakket usant under rettsmeklingen. Det hører med til historien at ansatte ved Røra skole gikk ut i lokalmiljøet og sa at min kone hadde gått av med AFP i løpet av sommeren 2017. Det var det de var blitt fortalt av skolens ledelse. Noe skriv/brev ble benektet mottatt, noe som stemte, jfr. Kjørens sluttinnlegg få linjer over.

Det er på bakgrunn av følgende krav til kontrollutvalg, hentet fra KS sin brosjyre for nye kommunestyrerepresentanter, jeg henvender meg til kontrollutvalget i Inderøy kommune, sitat: "Ett av kontrollutvalgets mål er å påse at kommunens virksomhet på det etiske området er til det beste for kommunens innbyggere. Hensikten med dette er å sørge for å sette etikk, samfunnsansvar og antikorrupsjonsarbeid på dagsorden i forebyggende hensikt og på den måten bidra til å sikre gode, etiske holdninger og handlinger både blant kommunens folkevalgte og de ansatte."

På bakgrunn av KS sine mål over, vil jeg påstå at Tessem, Heirsaunet og Heggli har representert Inderøy kommune på en meget klanderverdig måte i denne saken. Saksbehandlingen har vært svært kritikkverdig. De har ikke, slik jeg ser det, opptrådt i henhold til lovmessige og etiske krav for sin virksomhet, verken før eller under oppsigelsesprosessen.

Noe av det bevismateriale som er blitt lagt frem fra Inderøy kommune, er under radaren lovlig, noe jeg har lagt frem for politiet og fått medhold i. Til dette kan nevnes at et referat som ble lagt frem som bevis for tingretten, var manipulert. Det hadde blitt underlagt klipp og lim med det resultat at vesentlige momenter i referatet, i min kones favør, manglet. Da dommeren spurte Kjøren hvor han hadde hentet det fremlagte referatet som ikke stemte med originalreferatet, repliserte advokat Kjøren at det kom fra Solbergs private arkiv. Jeg gjentar; private arkiv. Da blir mitt spørsmål: Det er vel ikke noen leder, heller ikke i Inderøy kommune, som kan sitte på noe privat arkiv slik Solberg tydeligvis sitter på, om vi skal stole på Kjørens svar?

Vi har tatt både kommunens advokat Kjøren og kommunens assisterende rådmann i løgner, både i løpet av prosessen og i tingretten. Det samme gjelder rektor Heirsaunet. Noen av løgnene kan vi om nødvendig bevise med dokumenter, andre ved bevisførsel.

Det har, etter min mening, foregått konspirasjoner i Inderøy kommunes regi for å skyve min kone ut av arbeidslivet. Medarbeiderkartleggingen ved Røra skole fra våren 2017, mener jeg var en konspirasjon. I den dukket det opp flere uttalelser av negativ valør som Inderøy kommune hevdet gjaldt min kone. Den groveste beskyldningen som ble gjentatt i kommunens vitneførsel i tingretten, var at min kone er psykopat. Spørsmål jeg sitter igjen med, er: Hvorfor dukket det opp slike uttalelser om henne i medarbeiderkartleggingen 2017, når det ingenting stod om henne i medarbeiderkartleggingene 2015, 2013 og 2011? Og hvordan kunne Inderøy kommunes representanter i denne oppsigelsesprosessen tillate seg å bruke uttalelser i medarbeiderkartleggingen i en rettslig sammenheng når denne "anonyme" medarbeiderkartleggingen kun, etter samtykke, kan benyttes i offentlig rapport og/eller internt utviklingsarbeid?"

Det går for langt å komme inn på alt som har skjedd i denne saken. Derfor tilbyr jeg om nødvendig og på eventuell forespørsel prosesskriv til Frostating lagmannsrett fra Arntzen de Besche av 22.2.2019 og 29.4.2019 samt sluttinnlegg til Frostating lagmannsrett fra Arntzen de Besche av 29.2.2019 til orientering. Gjennom lesing av disse dokumentene vil kontrollutvalgets medlemmer få kunnskaper om hva våre advokater ville prosedere på i lagmannsretten og hvilke vitner som skulle bli ført og hvorfor akkurat disse. Det kan ellers opplyses om at disse dokumentene er inngitt Frostating lagmannsrett via Aktørportalen. Jeg tar det for gitt at Inderøy kommune har hentet dem ut og er i besittelse av dem allerede.

De av Inderøys innbyggere som vi har vært i kontakt med i denne saken, er indignerte og rasende over den behandlingen min kone har fått av Inderøy kommune, over hva hun har måttet gjennomgå for å få rett for urett. Tilliten til kommuneadministrasjonen er svekket blant folk som har blitt involvert i og kjenner saken.

Så har min kone blitt overøst av blomster og gratulasjoner for at vi har hatt krefter og mot til å stå opp imot makta som det heter. Men det har kostet, både helsemessig og økonomisk, noe det vil gjøre i lang tid fremover.

På bakgrunn av det jeg har skrevet i dette brevet til kontrollutvalget i Inderøy kommune, nevnte dokumenter fra advokatfirmaet Arntzen de Besche til dypere orientering om saken samt retningslinjene KS skisserer som kontrollutvalgs oppgaver, ber jeg om at kontrollutvalget ser seg og Inderøy kommune tjent med at kontrollutvalget tar opp saken til behandling.

Det min kone har blitt utsatt for av Inderøy kommune ved å bli fratatt yrkeskarriere, inntekt og helse bør ikke bli gjentatt overfor andre medarbeidere i IA-kommunen Inderøy.

Min kone står bak innholdet i dette brevet.

Mvh
Stig Ove Skjelstad

